

35
club

Ročenka Clubu 35

2011

Rada Clubu 35

*Petr Švec
prezident*

Martin Macho

Jan Kilian

Zdeněk Jonáš

Roman Hudec

Členové Clubu 35

Hana Jonášová

Ilona Janglová

*Monika
Kotoučková*

*Zuzana
Macholánová*

Karel Marišler

Jarmila Mlýnková

Lukáš Navrátil

Miroslav Nevěděl

*Dagmar
Procházková*

Rostislav Sed'a

Jana Skoupá

Petr Suchyňa

*Stanislava
Šimanová*

Jiří Polický

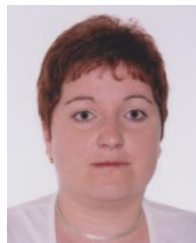

Milan Žůrek

Čekatelé na řádné členství

Dagmar Procházková

Renata Petrásová

Termální lázně Laa, Rakousko

Datum: 21. ledna 2011
Organizátor: Eva Uhlířová

První klubové setkání v roce 2011 bylo netradiční v tom, že se jednalo o P.R. setkání zaměstnanců naší firmy a členů Clubu 35 v Aquaparku Laa an der Thaya. Jeden z účastníků akce Honza Kilian s humorem jemu vlastním napsal následující řádky:

Sešli jsme se v počtu „fotbalového teamu“ a vrhli se do víru vodních radovánek.

V Laa je několik bazénů. První, který nás uvítal, byl vnitřní bazén s vřídlem o teplotě 34 stupňů Celsiových, obsahující sladkou vodu. Zpříjemnění pobytu v tomto bazénu je protiproud, do kterého se někteří vrhli po hlavě a dováděli jako malé děti s heslem „kdo si hraje, nezlobí“. Tímto bazénem můžete volně vyplavat ven, kde na Vás dýchne čerstvý vzduch o teplotě bodu mrazu. Zvláště večer se zážitek umocňuje o mlhavý opar vznášející se z vodní hladiny směrem k černočernému nebi.

Ve venkovním bazénu se můžete, stejně jako my, dostatečně zrelaxovat na bublinkových podvodních „lehátkách“, nechat na sebe proudit vodopád horké vody, nebo stoupnout na vodní sloup vyvěrající vody. Jak bylo vtipně poznamenáno, někdy jste měli pocit, že jste v bublající polévce. Jen jsme přemýšleli, jestli se jedná o Držkovou nebo Cibulačku (jednou z plavajících ingrediencí byl totiž Ing. Michal Cibulka).

Jakmile někteří z nás pocítili varhánky útočící na ruce, přesunuli jsme se do bazénu se slanou vodou. Slaná voda s teplotou 36 stupňů Celsiových byla příjemnou změnou. Je zvláštní, jak jsou ty dva stupně navíc znát. No, a protože teplo velmi dobře působí coby

relaxační impuls, pustí Vám k tomu i uspávací hudbu. Ve venkovním bazénku někteří z nás vytvořili diskusní kroužky a probrali věci firemní i nefiremní. Jakmile začínalo být některým z nás (asi po hodině) chladno, přesunuli jsme se do rohu bazénu. V rohu, je totiž devadesát stupňů.

Tři hodiny uběhly velice rychle, a tak někteří rychle proběhli všechny možné pozitivové „atrakce“ jako restauraci, saunu, brouzdaliště nebo tobogán. Tobogán byl označený modrou značkou a po nasednutí do tubusu na vás čekala půl minutová pohodová jízda zakončená ostrým sešupem do plechového bazénku 6 x 1,5 m. Pokud člověk setrval v dojezdšti, čekala ho vlna Tsunami vyvolaná dalším účastníkem toboganové jízdy. Někteří s radostí absolvovali tubusové rodeo i pětkrát a v doskočišti testovali různé akrobatické prvky. No bylo na co koukat.

Přiblížila se hodina desátá a byl čas udělat lázním pápá. Naše čtyřhodinové dobrodružství ve vodním světě se nachýlilo ke konci. S Rakouskem jsme se rozloučili blikáním a troubením na kruhovém objezdu, který jsme si pro jistotu objeli vícekrát a firemní posádka přivítala hned za hranicemi česká hlídka se slovy, „po kruhovém objezdu se jezdí jen jedenkrát“. Naštěstí posádka zaměstnanců v čele s Honzou Bařinou prokázala své obchodnické dovednosti a menší nedostatky v silničním provozu byly vyřešeny domluvou.

Tak skončila krásná večerní P.R. akce a příjemně odpočatí jsme se vydali ke svým domovům.

Divadelní představení My fair Lady ze Zelňáku

Datum: 13.března 2011
Organizátor: Jan Kilian, Zdeněk Jonáš

se kvůli sázce rozhodne z hlavní hrdinky, mimo jiné dcery elitního popeláře Ďulínka, udělat jazykovou mistryni, resp. slečínku, která bude působit, že pochází z vyšších vrstev. To se mu samozřejmě povede a jeden druhého naučí spoustě věcí. No a závěr je překvapivý a ten Vám bohužel neprozradím.

Návštěva divadelního představení je již pravidelně zařazována mezi akce klubu a patří mezi velmi oblíbené, svědčí o tom také hojná účast členů a jejich rodinných příslušníků a přátel. Tradičně k této akci Honza Kilian:

Mým dnešním úkolem je Vás informovat o akci, která proběhla v neděli 13. 3. 2011 v Městském divadle v Brně a které jsem měl tu čest se účastnit i jako organizátor.

V úvodu bych chtěl poděkovat našemu kolegovi Zdeňku Jonášovi za výraznou pomoc se vstupenkami. Na čem že jsme to byli? Na divadelním představení My Fair Lady ze Zelňáku. Původní hra My Fair lady byla přepracována do současných poměrů a její děj nás zavádí na Zelňák do Moravské metropole, kde se mluví typické brněňštinou neboli hantecem. Sem přichází samolibý profesor Hradský, který

úžasný osmičlenný orchestr, který dodává tomuto představení tu pravou atmosféru. Na datu této klubové akce je zvláštní hlavně to, že je to termín, který jsme si u Divadla objednali a díky na naše poměry extrémní účasti, byl stanoven podle nás. Quatráci, jejich rodinní příslušníci a známí, komplet vyprodali 4 řady prvního pořadí a do kroniky Clubu 35 se tak březnová akce zapíše jako rekordní s počtem jednoho sta účastníků.

Celou hru doprovází

Škola smyku ve Vysokém Mýtě

Datum: 21. dubna 2011
Organizátor: Martin Macho

Na začátku letošního roku, kdy Club 35 zveřejnil svůj plán akcí, jsem byl velice nadšen právě touto akcí. Dopoledne jsme se dostavili na polygon ve Vysokém Mýtě, který je známý mnoha kluznými plochami a závodním okruhem v okolí polygonu. Po registraci jsme absolvovali velice zábavnou a užitečnou teoretickou výuku, ve které jsme se dozvěděli mnoho o fyzice, bezpečnosti a chování vozu v běžných i krizových situacích.

Poté jsme se celí nedočkaví vsoukali do svých kokpitů a nakopli výkonné motory. V tuto chvíli se všem zvýšil adrenalin a ti bez klimatizace se začali i potit. Vše dovršil první nájezd do zatáčky, která simulovala silnici promrzlou až na kost. Nebyl to hezký pohled, dívat se na moderní vozy, které se točily jak vítr v bedně. Poté, co nás instruktor dokázal zkrotit a díky svým velice profesionálním radám nás naučil, jak ovládat auto ve smyku, jsme se uklidnili a šli na oběd.

Po vydatném obědě již vozy neměly takové zrychlení a na zkoušce brzdné dráhy jsme dosahovali výsledků, se kterými se nebudeme nikde chlubit. Výbornou zkušeností bylo projíždění

poslední uklouzané zatáčky, která byla prvně z kopce a poté z druhé strany do kopce. Zde se ukázalo, kdo nejpozorněji poslouchal instruktora a kdo uměl nejlépe vyřešit složitou situaci. Často bylo slyšet kvílení gum poté, co se rotující vozy dostaly na suchý asfalt.

Celý den jsme zakončili závodem motokár na okruhu v areálu, kde jsme si mohli změřit síly i proti sobě. Tento kurz doporučuji úplně každému, kdo si není jistý ve všech situacích v běžném provozu – tato zkušenost může zachránit zdraví a peníze Vám i těm, kteří jezdí po stejných silnicích. Věřím, že tento kurz je důležitější a levnější než havarijní pojištění vašeho vozu.

Josef Furch nám takto popsal svůj zážitek s klubem a dle fotografií si jistě všichni vzpomenu na vynikající zážitek.

Mistrovství světa v ledním hokeji v Bratislavě

Datum: 4. května 2011
Organizátor: Jan Kilian

Reportáž o hokejovém klání, uskutečněném dne 4. 5. 2011 pod hlavičkou 75. Mistrovství světa v ledním hokeji máme od našeho věrného pisatele Honzy Kiliana:

Autobus vyjžděl z Nového Města na Moravě a na etapě Velké Meziříčí, Brno, Hustopeče, Podivín, Břeclav nabíral sportovně naladěné fanoušky v národních dresech. Cesta utekla jako voda. Po několika

nezbytných instrukcích jsme se velmi brzy ocitli na hranicích slovenské metropole. Do Bratislavy na stadion Orange Arena neboli stadion Ondreja Nepely jsme v počtu 46 fanoušků dorazili asi půl hodinky před 1. zápasem. Všichni jsme měli objednány lístky na dva zápasy. Dánsko proti Lotyšsku (coby předkapela) a hlavní večerní zápas Finsko – Česko.

První tedy na ledovou plochu, ve velmi dobře zrekonstruované hale, vyjeli hokejisté severu. Protože většina z nás si chtěla zápas pořádně užít, tak se musel první zápas při nerozhodném stavu po třetí třetině 2:2 prodlužovat až do samostatných nájezdů. Z nich vyšli vítězně Dánové a my jsme vyrazili na pravé sportovní klobásky.

V osm hodin se začala hala plnit českými fanoušky a začalo pravé bílo červené peklo. Zatímco na předchozím klání se jen tu a tam ozývalo slabé „Latvia“ a z druhé tribuny trošku silnější „Denmark“, na našem zápase burácely tribuny všemi možnými hláškami, pokřiky, songy a fandění získávalo na obrátkách. Dokonce v jednom okamžiku se ukázalo, jak funguje dav. Asi 4 řady před

námi se zvedl chlapík a zpívaně zakřičel frází „Vysoký jalovec“, načež celá naše tribuna pokračovala „vysoký jako já“ a zbytek písně už zpíval celý stadion. Srandovní bylo, když se finská část diváků vrhla na typické, ale slabounké Suomi a kontrovalo silné Česi, které otestovalo statiku celého stadionu. Také přišla řada na nefalšovanou mexickou vlnu, která 5x oběhla celý stadion. Převahu v hledišti jsme dokázali přenést na led a porazili jsme budoucí mistry světa 2:1.

Z mistrovství jsme si následně odvezli bronzové placky, což je úspěch velmi dobrý. Když jsme se poté bavili, co bránilo tomu, abychom získali zlato my, tak jsme se shodli, že to byli švédští obránci.

Nicméně on-line hokejový zážitek s Finy byl parádní a po zpěvu naší hymny a se skvělou náladou jsme krátce před půlnocí opouštěli hokejovou Bratislavu.

Domů se pak někteří z nás dostali až téměř k ránu, ale musím říct, že to stálo za to!

Sjíždění řeky Vltavy na raftech

Datum: 3. – 4. června 2011

Organizátor: Petr Švec

Dalším letošním počinem Clubu 35 bylo historicky již čtvrté sjíždění řeky na raftech, z toho potřetí na Vltavě.

V pátek 3. 6. 2011 časně ráno se posádky nalodily do aut a vyrazily směr Vyšší Brod. Vylodění bylo naplánováno na 9:00 hod., ale díky „pokaženému“ kompasu jednoho z vozidel účastníků, který to vzal „na Berlín“, se vyjíždělo až po desáté hodině. Z Vyššího Brodu vyjíždělo 5 raftů plných velkých i malých námořníků.

První zastávka byla naplánována v kempu U Tří Veverek, který byl první po cestě a kde se natáčel film Raftáci. Děti si pohrály, dospělí doplnili tuhá i tekutá paliva a frčelo se dál. Jak je již tradicí všech Quatráků, nálada byla skvělá a veselá. Součástí plavby bylo seznamování a připíjení si a to nejen mezi sebou, ale i s posádkami jiných plavidel.

Počasí nám opět jako obvykle přálo a my jsme pokračovali k dalšímu záchytnému bodu, který byl již neplánován, a kterým byla Hospoda na zahrádce v Rožmberku nad Vltavou. Jelo se i s rodinnými příslušníky a tak nám cestu zpestřovaly i rozverně nápady a hrátky dětí, jako třeba skákání z jednoho raftu na druhý, koupání za jízdy apod. Cestou jsme využívali osvědčené a na řece jediné

funkční chlazení pro občerstvení - tedy 10-ti oktanové Starobrno v plastu, které jsme táhli přivázané za lodí. Během dne se na chvíli trochu pokazilo počasí, ale nikomu to nevadilo, ba naopak jsme se mohli ochladit i my.

Poslední zastávka pro tento den byl kemp U Fíka, kde jsme se po vylodění utábořili. K dispozici byly teepee s lehátky, někteří měli vlastní stany, kapitán a především šofér

srdцем i duší, odložené pádlo vyměnil za volant a s manželkou Eliškou nocoval ve firemní dodávce. Po rozbití stanoviště přišel čas na volnou zábavu, večeri ve formě opékaných špekáčků nebo restauračních polotovarů a samozřejmě doplnění sluncem odebraných tělesných tekutin. Noc jsme strávili jako ortodoxní vodáci ve jménu „voda vždy a všude“ a po hodinovém slejváku a příjemném posezení pod střechem zahrádky místní restaurace, jsme spokojení uléhali na „vodní postele“.

Druhý den ráno jsme rozvázným, ale odhodlaným tempem pokračovali v druhém úseku naší dvoudenní plavby. Po delší jízdě jsme přistáli u kempu Vltava, udělali polední pauzu a načerpali nové síly na závěrečný úsek.

Za celou trasu jsme sjeli všech 5 splavů, které jsme všichni brilantně zvládli bez ohledu na jejich avizovanou „nebezpečnost“. K cíli naší cesty - Českému Krumlovu - jsme dojeli okolo čtvrté hodiny. Tam pro nás přijel autobus, který nás odvezl zpět do Vyššího Brodu.

Domů jsme vyráželi v podvečerních hodinách zdravě unavení, ale s nezapomenutelnými zážitky a vidinou dalších skvělých společných akcí.

Sportovní den v Sobotovicích

Datum: 30.července 2011
Organizátor: Zdeněk Jonáš

30. července se konala akce Clubu 35, která proběhla za podpory naší firmy s názvem „Sportovní den“. Akce se konala v Sobotovicích na hřišti TJ Sokol. Počasí nám moc nepřálo, bylo celkem chladno, ale i přesto se akce zúčastnilo cca 110 sportovců včetně dětí.

Zahájení proběhlo ve 13:30 hodin. Dítka byla rozdělena do čtyř družstev a holky z kanceláře (Kamila a Peťa), s pomocí dalších kolegů, se společně s dětmi pustily do různých soutěží. Mezitím se poskládalo 6 týmů dospělých na hlavní disciplínu dne, kterou byl volejbal. Pro ostatní byly nachystány doprovodné aktivity v podobě šipek, pettangu, stolního tenisu a trampolíny. Celý den byl provázen hudbou v podání Romana Hudce alias „DJ Tráva“. Zároveň se se mnou ujal moderování celé akce.

Další důležitá osoba po celý den byl nový kuchař, který po mně převzal grilování na akcích. Tenhle človíček nám chystal výbornou cigáru z udírny, vepřové a kuřecí steaky na grilu. No a kdo jiný by to byl, než náš kolega Viktor Sladký.

Zatím, co probíhalo velké klání ve volejbale, tak děti dosoutěžily. Proběhlo sčítání výsledků a ceny se mohly předávat. Nejpěknější moment byl, když se začaly dětem rozhazovat bonbóny vzduchem a děti je s velkým nadšením sbíraly.

Počasí se zatím drželo, nepršelo a komu byla zima, tak ji zaháněl čajem nebo grogem. Děti dostaly nafukovací balónky a pár jich letělo i vzhůru k nebi.

Jelikož jsme s Romanem domluvili dva světoznámé šašky ŠÁŠU a MÁŠU, tak děti se už nemohly dočkat, kdy přijdou. Volejbal se blížil ke konci a dohrával se poslední zápas. Proběhlo sčítání výsledků, nachystaly se poháry, medaile, a začal slavnostní ceremoniál. Medaile předával za tónu fanfár prezident Clubu 35 Petr Švec. Na třetím místě se umístilo družstvo s názvem „VYSOČINA“, na druhém místě družstvo „MULINY“ a na prvním místě družstvo „VIDLÁCI“.

Po skončení ceremoniálu přišli na řadu tolik očekávaní šašci v podání Šáši a Máši. Šašci začali skákat, tancovat a blbnout s dětmi a děti byly nadšením bez sebe. Šašky nemohl ztvárnit nikdo jiný než Roman Hudec a já.

A náhle byl večer. Děti si opekly buřty a začalo DISCO. Družstvo VIDLÁKŮ bylo vyzváno na odvetu týmem, který byl sestaven z těch nejlepších hráčů z jednotlivých týmů. Vidláci jim ale nenechali ani set a své prvenství si obhájili.

Večer se naplnil a pomalu se začali lidé rozjíždět domů. Zůstalo nás asi 20 nadšenců a pokračovalo se v rozjeté akci. Kolem deváté večerní začalo pršet, ale to nám nevadilo. Dokonce se našli i takoví, kteří si dali souboj v nohejbale v dešti. Disco pokračovalo do 02:00 hodin do rána. Pár lidí zůstalo spát v sokolovně. Ráno jsme vše pouklízeli a šli domů.

Na závěr bych chtěl všem, co nám pomohli s organizací sportovního dne, moc poděkovat.

Zdeněk Jonáš

P. S.: Vypadá to, že se nám z této akce stane tradice, jelikož už se chystá tým na příští rok, který chce sesadit VIDLÁKY z prvního místa.

Westernové městečko Šiklův Mlýn

Datum: 27. srpna 2011
Organizátor: Roman Hudec

Poslední srpnové dny patřily báječné akci Clubu 35, která proběhla na Šiklově Mlýně za vydařeného počasí. Jak si tuto akci užil jeden z členů klubu Lukáš Navrátil?

Já osobně jsem si tuto naplánovanou jednodenní akci prodloužil tím, že jsme s přítelkyní jeli do Šiklova mlýna o den dřív, kde jsme se ubytovali ve stanu, vyzkoušeli jsme koupaliště a večer nám zpřijemnil zpěvem známých českých písní doprovázené hrou na klavír a kytaru.

Ráno jsme se všichni sešli na parkovišti před vstupní branou do tohoto areálu a jak jinak, jako jediní, kteří jsme to měli nejbližší, jsme tam přišli téměř mezi posledními. Organizátor Roman Hudec nám popsal, jak tato akce Clubu 35 bude probíhat, a vyrazili jsme do nádherného kovbojského světa.

Před námi se rozprostíralo Westernové městečko s přírodním amfiteátr, kde jsme mohli během dne shlédnout divadelní představení. Nejvíce mě zaujalo přepadení banky s velkými pyrotechnickými efekty, kdy ze studny tříštila voda do několika metrů. Ve velkém areálu bylo možné shlédnout další atrakce - rodeo aréna byla plná modýlků aut, která jezdila po okruhu a neustále skákala přes překážky. O kousek dál létaly modely vrtulníků a letadel. Tam mě uchvátil asi dvoumetrový model stíhačky. Při projíždě vláčkem Union Pacifik jsme se mohli pokochat pohledem na sehranou bitvu

modelů letadel. Tady nám prezident Clubu ukázal, že nic není nemožné, aby s námi mohl jet na projížďku, proto kočárek, který se nemohl do vláčku vejít, jej celý rozmontoval na malé části.

Dále jsme mohli využít projížďky na koních, přírodní koupaliště s tobogánem, military zónu, čtyřkolky, paintball, vznášedla a mnoho dalšího. V areálu je mnoho zvířat k vidění, od koní, býků, lam a pro menší bylo možné se vyfotografovat s malým lvíčkem a tygříkem.

Jedním z mnoha zážitků byla soutěž v jízdě na elektrickém býkovi. Bylo vidět, jak se každý snaží a chce vyhrát. Alespoň jsme se chvíli cítili jako kovbojové a jak vidíte, i jako kovbojky. Počítala se každá vteřina, kterou se člověk na býkovi udržel. A kdo myslíte, že to vyhrál? Samozřejmě ten nejstatečnější, Mirek Nevěděl. Po takovéto fyzické aktivitě nám pěkně vyhládlo, tak jsme si zašli do Saloonu na oběd, kde si každý vybral, co hrdlo ráčí. V městečku je také spousta barů,

ve kterých se některým z nás moc líbilo, a zdrželi jsme se do pozdních nočních hodin.

Byl to velmi pohodový a vydařený den, za který chci za všechny poděkovat Romanu Hudcovi, který to celé velmi dobře zorganizoval.

Paintball

Datum: 25.zář .2011
Organizátor: Zdeněk Jonáš

V neděli 25.9.2011 se uskutečnila další klubácká akce s názvem PAINTBALL. Znamý bojovník Zdeněk Jonáš si tento celý den užil takto:

Sraz jsme měli v 9 hod ráno v ARMY PARKU v Ořechově, sešlo se nás celkem 26. V půl desáté začala instruktáž, však to znáte - co, jak, kde, s kým, atd.. Pak rychle převléknout a rychle k hřišti. Nafasovali jsme zbraně, posledních pár vysvětlení, rozdělení do týmů a hurá do boje.

První hra, jak už to tak bývá, byla pouze taková oťukávací, aby každý zkusil, co zbraň umí, prozkoumal terén, podíval se, jak soupeři reagují. Ve druhé hře to bylo už zajímavější. Na hrací ploše se nachází spoustu zákopů, barikád, pevností. Her proběhlo cca 12, byly různé děje. Např. dobývání pevností, kradení vlajky, špión ve vlastních řadách a další.

Někteří z nás nestačili doplňovat kuličky a některým stačil zásobník téměř na celý den. Počasí nám přálo, tak jsme nikam nespěchali a pomaličku jsme si tak bojovali. Někteří taktici, včetně mě, si zakoupili pár kousků dýmovic, tak si dokážete asi představit, jak

to na hřišti vypadalo. Pomalu se nám blížila patnáctá hodina, takže i poslední hra. Já, jelikož jsem hru znal z loňského roku, když jsme zde byli s klukama, tak jsem "hrdinsky" daroval zbytek kuliček, a na poslední hru se pouze díval, ale je pravda, že nás bylo víc. Poslední hra se jmenuje Na Surovce. Vysvětlím, jak hra probíhá:

Začíná tak, jako každá jiná, útočí se proti druhému týmu. Ale po zásahu hráč nemusí opustit hrací plochu a může pokračovat ve hře. Po zaznění sirény začnou hrát všichni proti sobě. Hra trvá tak dlouho, dokud nevystřílíte zásobník, nebo bolestí neutečete. Myslím si, že některé to bude bolet ještě když si budou číst tenhle článek. Následky byly různé... i krvavé.

Po skončení jsme se odebrali do sprch. Potom jsme společně poobědvali v místní, takřka polní kuchyni, kde jsme měli objednaný guláš. Probrali jsme zážitky z celého dne a kolem čtvrté jsme se začali rozjíždět domů. Přiznám se, že mě druhý den vše bolelo.

Akce byla velice podařená a už teď se těšíme na další společné setkání.

Termální lázně Maďarsko

Datum: 5 – 6. listopadu
Organizátor: Hana Jonášová

jsme snad všechny bazény, které tam byly o různých teplotách, snad jen do plaveckého, který byl studený, nikdo nešel, někteří se saunovali, ale všichni jsme si to hlavně užívali. Večer nás čekala společná večeře formou rautu a byl to raut opravdu bohatý, ochutnali jsme i místní vína a ty, které voda úplně neunavila, tak se přesunuli do vstupní haly, kde ještě někteří z nás poseděli do

Máme za sebou další clubovou akci a tentokrát jsme zamířili až za hranice ČR, a to do Maďarského města Sárvár do hotelu Spirit, který je nejenom symbolem kvality, ale i harmonie. Tento hotel jsme si vybrali na základě doporučení těch obchodníků, kteří už zde trávili čas a pobyt dostali za odměnu od PČS.

Hotel Spirit je oáza lázní a wellness, venkovní i vnitřní termální bazény, vířivka i saunový svět. V nabídce hotelu jsou různé masáže, lázně, fitness nebo sportovní a animační programy pro všechny, kteří se rozhodli užít si dokonalý komfort a skvělé služby. My jsme měli nejdříve v plánu vydat se sem v termínu 28.-29.10.2011, ale bohužel jsme vůbec nepočítali s tím, že by mohl být hotel obsazen, tak jsme museli datum našeho zájezdu posunout až na 5.-6.11.2011. Ale kdo si počká, ten se dočká!

Po příjezdu na místo nás čekal opravdu luxusní hotel s krásnou vstupní halou, s přípitkem na přivítanou a příjemně zařízenými komfortními pokoji s balkonem a krásným výhledem do přírody. Ovšem na pokoji jsme se moc nezdržovali, protože jsme hned zavítali do wellness, kde jsme relaxovali až do večerních hodin. Vyzkoušeli

nočních hodin. Ráno, kdo si přivstal a že jich nebylo málo, tak se stihli ještě vykoupat a pak následovala snídaně opět formou rautu a musím zmínit to, že tu ke snídani měli volně rozlévané šampaňské, takže my, kteří jsme neřídili, jsme mohli využít i této skvělé nabídky.

Po snídani jsme se sbalili, ještě společné foto a odjezd domů. A komu se zdálo, že utratil málo, tak hned za městečkem Sárvár to mohl napravit, protože cestu tu lemovali prodejní

stánky s různými předměty, jako byli krásné keramické nádoby na květiny, proutěné a dřevěné předměty, uzeniny atd.

Zážitek to byl opravdu krásný a můžu všem vřele doporučit!

Jonášová Hana

Výroční zasedání Clubu 35

Místo konání: Hustopeče
Datum: 3.prosince 2011
Organizátoři: Rada Clubu 35

Rada Clubu 35 připravila jako každoročně výroční zasedání všech členů. Prožili jsme všichni velmi rušný rok, plný nejrůznějších akcí klubových i firemních.

Naše rada Clubu 35 podá report své činnosti a my budeme volit radu novou. Stávající rada přijde určitě opět s novými a zajímavými návrhy jak na akce, tak i na činnost rady a organizaci aktivit.

Výroční zasedání v Hustopečích bylo vždy velmi příjemné posezení ve sklepě, s dobrou atmosférou a dobrou zábavou.

Věřím, že i toto prosincové, v roce 2011 bude tím správným ukončením letošních klubových aktivit.

Na tomto výročním zasedání budeme hodnotit průběh akcí klubových a plánovat nové, na rok 2012. Co nás čeká v příštím roce? V tento okamžik, kdy čtete naši ročenku, tak už jistě alespoň něco málo tušíte, neboť vše záleží na nás a na tom, co si sami navrhne a schválíme. V každém případě se všichni hodně těšíme na nové krásné zážitky!

Přejeme vám všem příjemné prožití vánočních svátků, lásku a pohodu, štěstí a hlavně hodně zdraví a úspěchů do příštího roku 2012!

Na sestavení Ročenky 2011 Clubu 35 se podíleli: Nataša Bumbálková, Světlana Miklíková, Jarmila Mlýnková. Technická podpora: Bohdana Jankových, Petr Bumbálek ml.